

[Socialministeren.]

i forslaget, og derfor er der fastsat et beløb for de tilfælde, der ikke klart indgår i de definerede grupper.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen mente, at man burde udsende skemaer til de pågældende. Det vil ikke være gørligt af praktiske grunde. Mange har ændret adresse, kvinder har giftet sig og fået andre navne o. s. v., men naturligvis vil ministeriet yde al den service, der kan tænkes; der er jo ikke tale om først at udsende ansøgningsskemaer; der er tale om at anmelde et retskrav, og så snart det er anmeldt, vil de pågældende naturligvis være inden for kredsen af de mennesker, som vi yder den bedst mulige service.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen nævnte overlæge Thygesens skrivelse og redegjorde ligesom det ærede medlem fru Ragnhild Andersen for dens indhold. Jeg skal sørge for, at denne skrivelse bliver tilstillet udvalget.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel vendte sig imod § 4 og mente, at man burde komme bort fra en sådan afregning på basis af dage- og ugetal, men det ærede medlem gav mig ikke nogen anden retningslinje, noget andet fordelingsgrundlag. Hvilken retningslinje skal man da følge? Det ærede medlem udtalte, at her var der visse æresbegreber, som let kunne krænkes, idet der på den ene side var tale om mennesker, der valgte en frivillig kamp for friheden og bragte etiske ofre, indtog en etisk holdning, og sammenlignet med denne etiske vurdering tager dette lovforslags økonomiske grundlag sig urimeligt ud; men jeg mener rigtignok, at det ærede medlem her opstiller et irrelevant sammenligningsgrundlag, et urimeligt sammenligningsgrundlag. Vi skulle da nødvendigvis have nogen indsats i besættelsesårenes frihedskamp inddraget til sammenligning med dette forslag, som nødvendigvis må placeres i en anden sammenhæng og i et såre beskedent niveau.

Jeg takker for den saglige forhandling om lovforslaget, og jeg tilsiger min saglige medvirken i det udvalg, der nedsættes.

Helga Pedersen: Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen og det ærede medlem hr. Aksel Larsen beklagede sig noget over den vending, jeg havde brugt vedrørende

spørgsmålet om den automatiske beregning af erstatningsbeløbet. Jeg har såmænd ikke i og for sig haft til hensigt at give dette udtryk noget som helst odiøst præg, og jeg vil også sige til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, at jeg jo brugte betegnelsen en „slags“ ugeløn, netop fordi man i erstatningsloven udtrykkelig taler om de uger, den pågældende har været underkastet frihedsberøvelse.

Det, der er det afgørende for mig, er det reale i betragtningen: skal man blive ved den automatiske beregning, eller skal man søge at finde frem til en anden beregningsmåde, eventuelt en eller anden behovsberegning? Og dér vil jeg gerne oplyse det ærede medlem fru Ragnhild Andersen om, at vi ikke i udvalget har set den redogørelse fra overlæge Thygesen, som jeg just nu har fået lejlighed til at sætte mig ind i. Jeg har læst den med den allerstørste interesse, og det er muligt, at man derigennem kan finde frem til en eller anden afvejelse; det er også muligt, at man ikke kan det, således at man må ende i det forslag, den højtærede socialminister har fremsat.

Min betragtning på dette område var den, som jeg også gav klart udtryk for, at der har været og er visse tvivl i min gruppe med hensyn til, i hvilket omfang den kategori af personer, der nævnes i lovforslagets § 4, skal medtages. Jeg vil for en sikkerheds skyld sige, at de eksempler, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen nævnte, de to personer, som nu var nedbrudte mænd, efter min mening netop hører til den gruppe, som bør have erstatning, og som man derfor skulle, hvis det var muligt, søge at sikre et yderligere beløb, eventuelt derved, at kategorier af personer, som muligvis — jeg kan ikke sige det med sikkerhed — ikke har hjælp behov, ikke skulle have mulighed for at få erstatning ifølge loven; det tror jeg også jeg gav udtryk for, så jeg mener ikke, der er nogen synderlig uenighed på dette punkt.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning vedrørende spørgsmålet om denne ydelses karakter. Det kan for så vidt også godt være en strid om ord, men der tales så meget om, at det ikke er nogen erstatning. Det, man mener hermed, er vel, at der ikke er tale om en fuldstændig erstatning. Vi